

med, hvad der er skeet ved andre lignende Commissioner. Udvalget har dog, som sagt, antaget, at Andragerens Betragtning af Sagen var den rigtige, og Pensionen vil i det Hele kunne beløbe sig til 250 Rd.

Posten under Nr. 5 omhandler et Andragende fra en Mand, der før Krigen i 14^{1/4} Aar har været ansat ved Veicontoiret, uden at der i denne Stilling har været Udflugt for ham til at naae nogen bedre. Han var der lønnet som Sergeant, og Udvalget har troet, efter de Oplysninger, der ere meddeelte, at kunne betragte ham som dengang hørende til de militaire Underclasser. Det fremgaaer af meddeelte Attestier, at hans Foresatte have været saa tilfredse med ham, at de have gjort sig Umage for at bringe ham i en bedre Stilling, og, da Forholdene i Aaret 1848 tillode det, have de paa forskellig Maade søgt at forandre hans hele Stilling; derved er han kommen til at tjene som civilmilitair Embedsmand under Krigen, og han var ansat i denne Stilling paa aldeles tjenstlig Maade, hvilket er oplyst af de meddeelte Actstykker. Under denne hans Stilling ved Intendanturen blev imidlertid den Mand, der var ansat til at varetage hans Forretninger i Veicontoiret, hindret i at vedblive dermed, hvorefter Ingenieurcorpset requirerede Manden tilbage, men, da han nu var i en anden Stilling, og hans Foresatte erklærede, at han ikke skulde vende tilbage derafra, efter som han paa tjenstlig Maade var ansat i denne nye Stilling, forblev han ogsaa derved, og man seer, at han derefter har faaet sin Afsked fra sin første Stilling, paa en meget hæderlig Maade, med gode anbefalinger. Som Depotforvalter har han haft et meget betydeligt Ansvar, idet han angiver, at der under hans Varetægt undertiden har været Sager til Værdi af 6 à 700,000 Rd., og det viser sig, at han har viist stor Omhu for det, der har været ham betroet, ligesom han paa en heldig Maade har ydte, at indføre en strengere Oekonomi og meget betydelige Besparelser ved Reparationer af gamle Munderingsstykker. Han har tillige viist sig nidkær ved at paasee, at Alt, hvad der oversendtes til ham og afgik fra ham, var i god Stand, men dette har ikke kunnet Andet end tilveie-

bringe Conflicter mellem ham og det militaire Varedepot, ligesom det har bragt ham i en noget skarp Stilling til visse overordnede Embedsmænd i Krigsministeriet, hvilket synes ikke at have været til hans Gavn. Hans Tjenestetid er, naar man regner Krigsaarene dobbelt, saaledes som er bestemt ved Pensioneringsloven for de militaire Underclasser, 21 Aar, men nu har man givet ham 60 Rd. i 5 Aar, dog at denne Pension skulde ophøre, hvis han blev ansat i en anden Stilling. Hvis man derimod vilde betragte ham som Pensionsberettiget efter Loven af 29de Marts 1852, eller som berettiget til den Godtgjørelse, der er bestemt til Mand, som henhøre under de civilmilitaire Embedsmænd, saa vilde der tilkomme ham en vis Godtgjørelse, hvis Størrelse jeg imidlertid ikke nærmere har udregnet, og det er jo ogsaa ligegyldigt, hvor stor den vilde være. Men der staaer tillige i den samme Paragraph, hvori dette er bestemt: „at har Nogen af de i nærværende Paragraph omhandlede Personer tidligere beklædt et kongeligt Embed, været Underofficer, eller i en anden Stilling, som giver Afgang til Pension, og forladt denne for at tage Krigstjeneste, da have de Afgang til Pension efter deres Indtægter i en saadan tidligere Stilling“. Det forekommer nu altsaa Udvalget, at han efter denne Paragraph er berettiget til at give Afsked paa en saadan Godtgjørelse, der ellers vilde tilkomme ham som hørende til de civilmilitaire Embedsmænd, og istedetfor at vælge Pensionering efter Loven af 9de April 1851 om de militaire Underclasser.

Efter denne Lov hører han ind under den 3die Klasse, og skal efter sin Tjenestetid have 86 Rd. i Pension, hvilket vistnok ikke er meget betydeligt, men, naar man betænker, at han da vilde beholde dette Beløb, indtil han kom i en anden Stilling, saa maa det vistnok indrømmes, at det for Manden maa have meget at betyde. Dertil kommer, at der, da han blev Depotforvalter, har været affordret ham en Caution, der imidlertid kun var lille, nemlig 1500 Rd., og den kunde altsaa egentlig ikke være nogen tilstrækkelig Caution for den meget betydelige Værdi, der var ham betroet,